

FRONT

Nemzeti, radikális kétheti lap

Ne csak beszélj, cselekedj is!

2005. január 11.

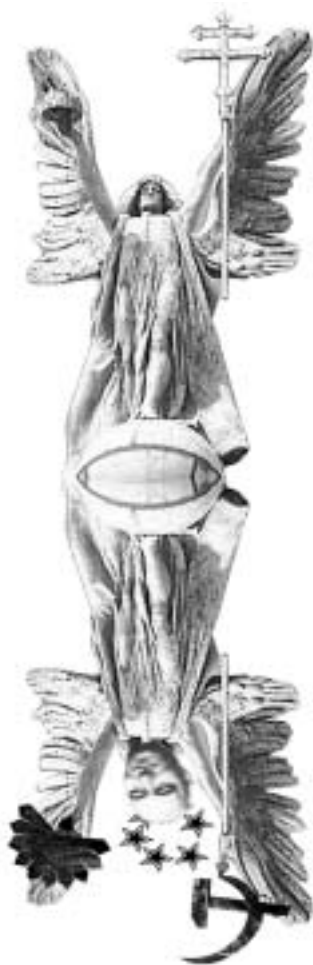
II. évfolyam 1. szám

167 Ft

Tör fel az alja

Az egyik napilap tudósítása szerint vérlázító merénylet készül ellenünk! A Szépművészeti Múzeum élére frissen kinevezett Baán László főigazgató Funar bukott kolozsvári polgármester nyomdokaiba lépne. Míg a mélyen magyargyűlölő Funar Kolozsváron csúfította el világszép kulturális értékeinket, Baán - kinek magyarsághoz fűződő viszonyát tetteiből mérhetjük le - Budapesten úzne csúfot történelmi emlékeinkből. Ötezer négyzetméteres területet építenének be a Hősök terén a föld alatt, állami támogatás nélkül. Légkondicionált kiállítótermet, előadótermeket és éttermeket rendeznék be a tér alatt.

Önmagában is gyalázat, hogy feltúrják nemzeti büszkeségünk, ki tudja miféle befektetők a magyar hősök lába alól kihúzzák az anyaföldet. Ám ez nem elég! A gyarmattartók nem szoktak félmunkát végezni, következetesen elpusztítanak minden értéket. A főigazgató hatalmas, korszerű kiállítótermet szeretne létrehozni a Hősök tere alatt, a mélyben. A téren a millenniumi szoborcsoport jelenkori hasonmását képzelel el. A millenniumi emlékművel „feleselő” kortárs szoborcsoportot képzelel el a múzeum két szárnya elé. A hét vezér szobrát különböző nagyságú oszlopok képviselnék azt érzékeltetve, hogy milyen

történelmi eseményeken ment keresztül a magyar nép. Sejthető miféle szobrok lennének ezek a szobrok, és mit jelent a „feleselés”.

A tervezett gáztett ellen elsőként Dr. Nagy László ügyvéd a Magyar Királyi Szent László Lovagrend Rendi Kormányzója tiltakozott. Kiderítette, hogy e becstelen és nemzetgyalázó beruházás terveiből kiiktatták a Nemzeti (?) Kulturális Örökség Minisztériuma múzeumi felügyeletet gyakorló szakembereit is! Baán és a mögötte állók barbár cselekvési terve felveti a btk 216. és 216/ a § - nak a műemlékek védelmével kapcsolatos rendelkezéseinek az alkalmazhatóságát is.

A befektetőnek és Baán Lászlónak azt üzeni, hogy morbid tervüknek vér árán is útját álljuk!

A Magyar Nemzeti Front felkér minden döntéshozó helyzetben lévő politikust, hogy ha csak egy kis szikrája is maradt bennük a magyarságból, akadályozzák meg e becstelen tervet. Amennyiben a mélyben túró impérium ellen nem lesz, vagy erőtelen lesz az ellenállás, élőlánccal védjük meg nemzeti becsületünket!

El a kezekkel őseink emlékeitől!

Másik oldal

Mikor a magyar felemeli a karját és elrikoltja magát: destruktívat ütök, egész bizonyosan zsidóra gondol. De amikor a karja lecsap, már egy magyart üt kupán. Mert ügyes a zsidó, és magyar a magyar.

1921-ben írta a fenti sorokat Szabó Dezső. Nem sokkal a gyalázatos békeszerződés után, mely megcsönkította hazánkat. Tükrét mutatta az akkori magyar léleknek. A szintűgy gyalázatosra sikeredett népszavazás után vajon mi dúlhat a magyar lelkekben. Tanult a magyarság azon írtóztató évekből, melyek Trianon óta záporoztak ránk? Félő, hogy nem sokat. Nem tudni még milyen hatásokkal jár az, hogy a gyarmatosító hatalmak lélekmérgező uszításukkal sikeresen félrevezették a magyarságot a kettős állampolgársággal kapcsolatosan.

A mérgek általában lassan hatnak, hosszú idő után fokozatosan érik el céljukat. A félrevezetettek lelkét emészti a bűntudat, sokan már a népszavazás estjén rájöttek, hogy a tagadással önmagukat is megtagadták.

Azok, akik nemmel szavaztak és a bűnbánat véletlenül sem fordult meg fejükben, nos ők önmagukat zárták ki a magyarság köreiből.

Az igennel szavazók egy része elkezdett bűnbakot keresni. Találtak is szép számmal erre alkalmas személyeket. Az, hogy ezen személyek igennel szavaztak, kampányoltak, netán benne voltak a népszavazási kezdeményezés indításában? Sebj, a lényeg, hogy jól beléjük lehet rúgni. E vérre vágyó honfiak lelkesen együttműködtek a megszállt területeken élő magyarok azon csoportjával, akiknek szintén elvette az eszét a csalódottság. Lelkesen terjesztették a híreket, miszerint csonka országbeli magyarokat pofoztak fel Erdélyben, Délvidéken kiszúrták autóik

gumiját, egyáltalán nem biztonságos most magyar testvéreinket meglátogatni. Azt hogy ezeket az öngyilkos indulatokat mekkora mértékben gerjesztették a velünk ellenséges titkosszolgálatok, talán soha nem tudjuk meg. Sokatmondó azonban a hír, amit a Duna Televízióban hallottam: Az előre bejelentkezett magyarországi vendégek egyharmada mondta vissza erdélyi szilveszterezését a december ötödikei népszavazás eredményeire hivatkozva.

Rosszul járt az erdélyi magyarság, és rosszul jártak azok a feltehetően igennel szavazó csonka honi magyarok, akik a hisztériakeltés miatt nem mertek Erdélybe utazni.

Természetesen jópáran vannak, akik helyesen szavaztak és megfontolva következetesen dolgoznak a magyar nemzetért. Azonban égető szükségük lenne azon magyar testvéreinkre, akik most magukba roskadva, bezárkózva keseregnek a magából kifordult világban. Észre kellene venniük, csak együttes erővel az összefogás erejével élhető túl ez a rendszer, csak így úzhatjuk el elnyomóinkat. A Magyar Nemzeti Front keretet ad ehhez a küzdelemhez. Elnöke, Schusztér Lóránt kiadta a jelszót: Magyarországot vissza kell foglalnunk! A munkához azonban dolgoz kezekre is szükség van. Csodára senki ne várjon, csak magunkra számíthatunk, érdekeinkért senki nem áll ki helyettünk.

A szabadságért meg kell küzdeni újra és újra. A sötétség erői alattomosan kihasználják minden gyengeségünket. A nemzeti összetartozás alapjait támadják szívósan és könyörtelenül. Egy atomjaira hullott társadalommal azt csinálnak amit akarnak. Ezért kulcsfontosságú nekik, hogy nemzeti szimbólumaink megsemmisüljenek.

Miközben szellemi, kulturális síkon folyik a küzdelem, megkezdődött a nyílt diktatúra kiépítése is. Az egyik területe ennek a magyar Alkotmány módosítása, amire égető szükség volna, de nem a jelenlegi parlamenti pártok által fémjelvezve. Szerencsére a

jelenleg nyakunkon élősködő hordának nincs sok esélye a változtatásra.

A nyílt diktatúra kiépítésének egy magasabb szintje az EU alkotmányának ratifikálása. Ennek megakadályozására kevés volt tizenkét nemmel szavazó képviselő.

Dr. Halász József, a PAJZS Szövetség elnöke a globális hatalom ellen küzd beadványai. Reméljük sikerrel jár, és népszavazás dönthet az EU Alkotmány ratifikálásáról. Ezért is kezdtük meg az EU Alkotmányáról szóló sorozatunk közlését. Akármilyen döntés születik a népszavazásról, ismernünk kell azt, hogy mire számíthatunk a gyarmatosító hatalomtól, az EU-tól. Ahhoz, hogy sikeresen vegyük fel a harcot az EU ellen, ismernünk kell szerkezetét, gyarmatosító módszereit, ki kell tapintanunk gyengéit.

Legfőbb feladatunk túlélésünk stratégiájának kidolgozása. A történelmi tapasztalatok alapján az elnyomó rendszer előbb-utóbb össze fog roppanni. A mi teendőnk ezt a folyamatot felgyorsítani.

Szabó Tamás

MNF könyvtár

a Kiskorona utca 3-ban,

könyv, videó, DVD, CD kölcsönözhető.

Nyitva kedden és csütörtökön

15 és 22 óra között.

Szeretettel várja Önöket Matuska Éva.

Önkénteseket várunk a Frontra!

Újságírókat, fotósokat, terjesztőket várunk a szerkesztőségi csapatba!

Fizetést sajnos belátható ideig nem tudunk adni, csak jó szót és sok munkát. A lapnál mindenki ingyen dolgozik a közös célért, hazánk felszabadításáért. Valljuk, élet-halál harc folyik most hazánkban. Ebben a harcban hathatós fegyver lehet egy hiteles és radikális nemzeti újság.

Fegyverforgató önkénteseket várunk, akik segítenek felrázni, és tartást adni az apátiába süllyedt magyarságnak.

Anthony Coughlan

Az EU Alkotmány elemzése 1.

Az Ír EU-szkeptikusok vezetője írta az alábbi tanulmányt amit folytatásokban közlünk. A magyar fordítást Halász Józseftől a Pajzs Szövetség elnökétől kaptuk.

Az európai alkotmány létrehozását szolgáló szerződés

Az Alkotmány elemzése, amely egy állam-má teszi az EU-t

„Az Alkotmány az Európai Szövetségi Állam fedélköve”- Guy Verhofstadt, belga miniszterelnök, Financial Times, 2004.06.21.

„Most van először, hogy Európának részé-
sedően alapuló Alkotmánya van. Ez az a pont, ahonnan nincs visszafordulás. Európa megfordíthatatlan projekt lett, jelen szerződés ratifikálását követően visszafordíthatatlan. Új korszak Európának, új földrajz, új történelem.”... a francia miniszterelnök Jean-Pierre Raffarin, Le Metro, 2004.10.7.

„Tudjuk, hogy 10 ember közül kilenc nem olvasta el az Alkotmányt, és azon az alapon szavaz, amit a politikusok és az újságírók mondanak. Sőt, ha a válasz Nem, feltehetően újból kell szavazni, mivel annak abszolút Igen-nek kell lennie.” - Jean-Luc Dehaene, korábbi belga miniszterelnök, és az EU-konvenció alelnöke, Irish Times, 2004.06.02.

Egy EU állami alkotmány, amely fölötté áll az államok alkotmányainak

Az „Európai Alkotmányt Létrehozó Szerződés”, hogy a teljes hivatalos nevén nevezzük, nem csak egy új európai szerződés. Ez a Szerződés (IV-437 szakasz) hatálytalanítja valamennyi jelenleg érvényes EC/EU szerződést a Római Szerződéstől a Nizzai Szerződésig, majd megalapít vagy létrehoz egy teljesen új EU-t, amely a saját Alkotmányán alapszik. Ez az új Európai Unió mind törvényesen, mind alkotmányjogilag, mind politikailag teljesen eltér a jelenlegi EU-tól. Az új EU, amelyet a saját Állami Alkotmánya alapít meg, valójában egy Új Európai Állam az államok világméretű közösségében. Egy fiatal Állam, egy új, talán gyöngye Állam, mindazonáltal lényegében az Állam minden lényeges sajátosságával, amelyben a jelenlegi Tagállamok alkotmányos státusukat tekintve régiókká vagy tartományokká degradálódnak. Ehhez hasonlóan az EU-Alkotmány válik Európában a törvényi hatóságok alapvető forrásává, kiszorítva a Tagállamok Alkotmányát a

törvényhozó hatalom alapforrási helyzetéből. Az EU-Alkotmány a mi Alkotmányunk része lesz, és nem lesz megváltoztatható, csak a többi ország hozzájárulásával. Ezért ez a legdöntőbb lépés az európai integráció eddigi csaknem 60 éves projektje során, amelyet az EKG/EK/EU-nek a teljesen „repülni tudó” állammá alakulásakor, a világ egyik szuperhatalmává válásakor megelőztak.

Ezt „Alkotmányos Szerződésnek” nevezni a jelentőségének leértékelése. Az „Alkotmányos Szerződés” magába foglalja, hogy ez a korábbi EU-szerződésekkel, mint pl. a Nizzai, Amszterdami, Maastrichti és az egyedüli Európa Törvénnyel összehasonlítható volna, pedig a vele kapcsolatos legfontosabb dolog, hogy az ugyanúgy Alkotmány mint Szerződés. A nemzetközi jogban a Szerződés független államok, a Magas Felek, mint egyenjogú szuverén felek közötti szerződés vagy megállapodás. Az Alkotmány egy állam alaptörvénye, amely megállapítja a kormányzó intézményeket, hogyan csinálják a törvényeket, meghatározza a politikáját, tevékenységét és más államokhoz való viszonyát. Ez a szerződés az Alkotmány hatálybalépéséig csak egy Szerződés lesz. Azt követően az az Alkotmány, amely kötelező erejű, amit be kell tartani.

Az „Európai Alkotmányt Létrehozó Szerződés” I-1. cikkelye megállapítja: „Ez az Alkotmány létrehozza az Európai Uniót”. Mivel az Európai Unió a Tagállamai közötti kormányközi együttműködésként az 1992. évi Maastrichti Szerződéssel megalapítva már létezik, amit ez a Szerződés Alkotmánnyal (Treaty-cum-Constitution) javasol, egy olyan EU, amelyik alkotmányosan, törvényileg és politikailag alapvetően eltér attól az EU-tól, amelynek jelenleg a tagjai vagyunk.

Az I-7. cikkely először ad jogi személyiséget és elhatárolható testületi létet ennek az új, a saját Alkotmányán alapuló Európai Uniónak. Az EU-nak mindeddig nem volt a Tagállamaitól elválasztható jogi léte. Jelenleg a Tagállamok, nem az EU a felsőbbek. Ezt mutatja az a tény, hogy a Tagállamok, ha akarják, bármikor megszüntethetik mind az EU-t mind az EK-t, és együttműködnének egymással, mint a világ bármely más államával, ahogy azt az EKG-t megalapító 1957. évi Római Szerződés előtt tették. Az Alkotmány megváltoztatja ezt. Az EU-t törvényileg és alkotmányilag elkülöníti az egyes Tagállamaitól, ahogy Németország is Bajorországtól vagy Brandenburgtól különálló állam vagy az USA Virginiától vagy Kaliforniától ill. Kanada Ontariótól. Ez a legfontosabb alkotmányos lépés

azok számára, akik vizsgálják az EU-nak állammá történő átalakulását, először a nemzetközi világ sajátjogú szereplője. Majd az I-6. cikkely biztosítja, hogy „Az Unió Intézményei által elfogadott Alkotmány és jog ütközés esetén elsőbbséget élvez a Tagállamai jogával szemben.” Így ennek az új EU-nak a javasolt Alkotmánya felülírja és felsőbbrendű a Tagállamok alkotmányainál, lényegében a közösségi politika minden területén, az EU-Alkotmány számára semmilyen kormányzati területnek nem hagyja meg, hogy független legyen az EU ellenőrzésétől. Az EU-Alkotmánnyal kapcsolatos központi kérdés: Melyik alkotmánynak van elsőbbsége, az európainak vagy a nemzetinek? Végső soron ez a politika központi kérdése: Ki gyakorolja a hatalmat és legitimálja a törvényes helyzetet? Az „Európai Alkotmányt Létrehozó Szerződés” egyértelmű. Az új EU Állam és Alkotmánya a legfelső.

Ha az Alkotmányt ratifikálják, az EU Tagállamok alkotmányjogilag és törvényileg az Európai Szövetségi Államon belüli tartományokká válnak, a nemzeti demokráciájuk, szuverenitásuk és politikai függetlenségük kiürül, mivel formálisan elfogadják, hogy alárendelik magukat egy felsőbb entitásnak, mint mindannyian az Államszövetségben. Az Alkotmányok kontinentális bajnokai, mint a fent idézett belga és francia miniszterelnökök meglehetősen büszkéek erre. Valójában az I-1. cikkely egy korábbi változata kifejezetten azt mondta, hogy az Unió a kompetenciáit „föderális” alapon fogja gyakorolni. A „föderális” szót elhagyták abban az aggodalomban, hogy ez néhány országban gátolná a ratifikációt. A cikkely most azt mondja, hogy az Unió a kompetenciáit „közösségi úton” fogja gyakorolni. Ez a „föderális államnak” felel meg, még ha a „Szövetségi” és az „Állam” szavak nem is szerepelnek benne. Szövetségi államban a törvényhozásnak két szintje van, amelyben a szövetségi szint fölötté áll a tartományi vagy regionális szintnek. Miután hatályon kívül helyezte valamennyi meglévő EC/EU szerződést, az „Európai Alkotmányt Létrehozó Szerződés” újból alkalmaszta a meglévő EU joganyagot, mintegy 100.000 oldalt, mintha azt az új Szerződés által létrehozott Alkotmány alkotmányos elsőbbsége mellett határozták volna meg. Ezzel egyidejűleg a kormányzati politika vagy nemzeti döntések mintegy 40 további területét átviszi a Tagállamokról az Unióra, és ezeket Brüsszelbe központosítja.

következő számunkban folytatjuk

Parlamenti diktatúra

A Magyar Köztársaság Alkotmányának 2. § (1) bekezdése kimondja: „A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

A Magyar Köztársaság politikai hatalmat birtokló erői (Országgyűlés, Kormány) és azok eszközei (OVB) súlyosan sértik ezt az alkotmányos alapelvet. Az Országgyűlés 2004. december 20-án alkotmánysértő módon hozott országgyűlési határozatot (H/12631 sz.) arról, hogy a Magyar Köztársaság ratifikálja az EU Alkotmányt.

Az alkotmánysértés következményeinek levonása az Országgyűlés részéről az, hogy - hibás jogértelmezés miatt - ismételt tárgyaláson megsemmisítse saját határozatát, és népszavazást írjon ki az EU Alkotmány ratifikálásával kapcsolatban.

Ennek elmulasztása esetén a Magyar Köztársaság Országgyűlése deklarálja azt, hogy Magyarországon parlamenti diktatúra érvényesül az alapvető demokratikus jogok gyakorlásának megakadályozásával.

Az alkotmánysértés azzal állt elő, hogy az Alkotmánybíróság 986/H/2004. AB határozatával a PAJZS Szövetség kezdeményezésének 122/2003. (X. 27.) OVB határozattal elutasított határozatát megsemmisítette, és az Országos Választási Bizottságot új eljárásra utasította, vagyis folyamatban tartotta az EU Alkotmány népszavazással történő ratifikálásának alkotmányossági lehetőségét.

Az alkotmánysértés tényét a fenti eljárás-sal kapcsolatban az Alkotmánybíróság határozatának jogértelmezésével állapítja meg („A Magyar Köztársaság alkotmányos rendje szerint tehát lehetséges népszavazás tartása arról a kérdéssel, hogy az Országgyűlés megerősítsen-e valamely nemzetközi szerződést - így az ASZ-t - vagy sem.”), amelyet 52/1997 (X.14.) számú határozata erősít („...kötelező ügydöntő népszavazási kezdeményezés automatikusan a képvisleti szerv fölé helyezi a közvetlen hatalomgyakorlást, ...”).

Az alkotmányellenesen hozott határozatot a Magyar Közlöny 2004. XII. 27-én, „133/2004. (XII. 23.) OGY határozat Az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződés megerősítéséről” cím alatt közölte.

Ezzel a jogi aktussal súlyosan sérti a Magyar Köztársaság Országgyűlése az Alkotmány 61. § (1) bekezdését: „A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra, továbbá arra, hogy a közérdekű adatokat megismerje, illetőleg terjessze.” Ezt az összes parlamenti párt folyamatosan sérti, különösen az EU-val kapcsolatos tárgyszerű tájékoztatás elmulasztásával.

A 133/2004. (XII. 23.) OGY szám alatt nyilvánosságra hozott határozat megfogalmazásában azt a látszatot kelti, hogy az EU

Alkotmány ratifikálása megtörtént, vagyis a közzététel módja félrevezető.

Az országgyűlési határozat ugyanis a kormány által 2004. október 29-én, Rómában kötött nemzetközi szerződésnek az Alkotmány 2/a § (2) bekezdés szerinti (a fentiek miatt alkotmánysértő) megerősítése volt, ratifikálására és kihirdetésére 2006. november 1-én kerül sor, ha azt minden tagország megerősíti.

A 2006. november 1-i (feltételes) ratifikálást követően lesz módja a Magyar Köztársaság Országgyűlésének az EU Alkotmány hatályba léptetésére. Vagyis a határozat jelenleg nem minősül jogszabálynak. Ezek alapján egyértelmű:

A Magyar Köztársaság Országgyűlése alkotmánysértését azzal tetézi, hogy félretájtja a választópolgárokat saját jogellenes határozatának igazolásával más változatlanul folytatja a közérdekű adat megismerésének megtagadásával megvalósított alkotmánysértését a választópolgárokkal szemben.

*dr. Halász József, a PAJZS Szövetség elnöke,
a népszavazás kezdeményezője*

Embervadászat

A Wiesenhal Központ folytatja a magyarországi embervadászatát. Péterfalvi Attila ombudsman 2004-ben jogosulatlanul nevezte a személyes adatok továbbítását Izraelbe. Ennek ellenére a közeli hetekben új hirdetéseket fognak megjelentetni a magyar sajtóban, ahol az a telefonszám is megjelenik, amelyen jelenteni lehet a náciügynök személyeket a központnak. Az akció során két és fél millió forintnak megfelelő eurót ajánlottak fel „kompenzációként” azoknak a bejelentőknek, akik segítik a szervezetet ténykedésében, amely - mint kiderült - ellentétes a magyarországi jogi törvényalkotással.

Az ügy az idős embereket érinti, mert az aki a háború utolsó perceiben nagykorúként háborús bűntetett követett el, ma legalább 78 éves. A viszonylag magas jutalom könnyen készíthet szélhámosokat arra, hogy magatehetetlen idős embereket hamisan vádoljanak.

Volt egyszer egy MIÉP...

MIÉP IT közlemény

Alulírott, Tóth Imola, a tegnapi nap folyamán bejelentettem azonnali hatállyal lemondásomat a MIÉP Ifjúsági Tagozat választott elnöki posztjáról. Döntésem azért voltam kénytelen meghozni, mert a jelen körülmények között nem tudom az Ifjúsági Tagozatot elképzeléseimnek megfelelően vezetni, ahogyan azt ésszerűnek és hatékonynak gondolnám. Véleményem szerint pártom felfelé vezetése téves úton jár! Az Ifjúsági Tagozatot megalakulása óta egyszerűen ellenségnek tekintik, ahol lehet hátráltatják az IT nemzetmentő munkáját. Ez érthetetlen és példátlan a magyar politika történetében.

A pártot sorra hagyják el, a pártépítésre sem lehetőséget, sem támogatást nem kapó vezetőink, tagjaink, akik mindig is szívügyünknek tekintették a hiteles nemzeti radikalizmust.

Úgy látom, szeretett pártom - a dolgozni akaró és tudó emberek elidegenítésével vagy láncon-tartásával - önhibájából egyre mélyebbre süllyed, s a MIÉP jelenlegi vezetése már nem azon dolgozik, hogy a nemzeti radikalizmust a magyar politikai élet számottevő tényezőjévé tegye.

Bár az utolsó utáni percben vagyunk, úgy

látom, csak a MIÉP-nek van még mindig esélye az Országgyűlésbe kerülésre, azonban ehhez azonnali radikális reformokra van szükség!! Természetesen bármikor készen állva ismét a harcra, maradok MIÉP IT és MIÉP tag, azonban a párt jelen helyzetében nem kívánom nevemet adni, és ezzel továbbra is jóváhagyni a Magyar Igazság és Élet Pártja magyar útjának eltorzulását.

Boldog új évet kívánok a magyar feltámasztás reményében!

*Tóth Imola
MIÉP IT volt választott elnöke*

Többen távoztak Csurka miatt

A MIÉP tisztújításának közeledtével többen távoztak a pártvezetésből. Lemondott Kovács Géza és Fördös Attila régióvezető, illetve kizárták Kakuk Attila régióvezetőt.

Ugyancsak lemondott Tóth Imola, a MIÉP ifjúsági tagozatának elnöke, bírálva a pártvezetést, és többen távoztak a párt középvezetői közül is. Csurka István MIÉP-elnök mandátuma februárban jár le.

METRO

Üzenet a mostohaanya-országból

Az elmúlt fél évszázad alatt a nemzeti érzés mindenfajta megnyilvánulásától eltiltott, s ki zárólag a saját, leszűkített agyagi létére összpontosító elbutított birkanyáj a december 5-i népszavazáson kiállította a saját maga (lelki) szegénységi bizonyítványát. Persze nagyon jól ismerjük a gyalázathoz vezető út egyes stációit, a szívós agymosással és testi-lelki megfélemlítéssel a saját nemzete ellen hangolt tömeg mostani gaztettének a mozgatóit. De bocsánat és magyarázat még sincs arra, hogy a trianoni határok közé szorított magyarság ilyen nagy számban szavazott nemmel, illetve el sem ment voksolni. Más szóval: a többség páros lábbal rúgott bele azokba a magyarokba, akik a trianoni határokon túl Budapest székesfővárost, a Szent Koronát, az Országházat és más nemzeti jelképeinket az országcsönkítés után is vezérlő csillaguknak tekintették.

A gyalázat megtörténte után mostanában sokan arra figyelmeztetnek, hogy bűnbakke reséssel nem szabad tovább rontani a helyzetünkön. Én meg azt mondom: de igen, még most, melegében, a mindenképpen sorsfordító eseménynek számító népszavazás után azonnal rá kell mutatni a nemzet elhülyítőinek, megvezetőinek a kilétére. Vallási, faji és nemzetiességi hovatarozás nélkül.

Először is teljes mértékben egyetértek a Magyar Katolikus Püspöki Kar állásfoglalásával, amely szerint méltatlan, hogy a határon túli és az anyaország magyarsága közötti kötődés megerősítését népszavazásra kellet bocsátani. Ezt a feladatot ugyanis nem az „utcán“, hanem az elmúlt másfél évtized alatt az Országgyűlés falai között, a parlamenti pártok törvényalkotásával kellett volna elvégezni. Csakhogy a Tisztelt Házban eddig azok a tisztességtelen képviselők voltak - és vannak - többségben, akik nem tekintik szívügyüknek a magyar nemzeti összetartozást. A Duna-parti palotában ugyanis a határon túli magyarok ügyeinek tárgyalásakor olyan politikusok a hangadók, akik közül többen is kijárogatnak Jeruzsálembe (Bárony András, Eörsi Mátyás) a zsidó származású parlamenti képviselők világtalálkozóiira. Vagy azok, akik néhány évtizeddel ezelőtt saját maguk gyilkolták, gyötörték a magyarokat, illetve az ilyen alávaló gazembereknek később „rendszerváltóvá“ avanzsált ivadéka (Horn Gyula, Pető Iván, Bauer Tamás). A hazai lakosság sorsának, tudatának alakítása jelenleg is jórészt azoknak a magyargyűlölőknek a harmincadjárja van bízva, akik például „etnobiznisznek“ merték nevezni a határon túli testvéreink magyarigazolvány iránti vágyát és igényét. Ezek az újságírók és politikusok zsigeri gyűlölettel viseltek a magyar nép iránt, s ezért igyekeznek

elgáncsolni a határokon átvéló testvéri kézfo gás folyamatát. Mert tudják, ha összefogunk, megfogjuk egymás kezét, magyar a magyarét, akkor erősebbek leszünk. Akkor előbb kitaríthatjuk őket a magyar életből.

A december 5-i gyalázathoz a magát nemzetinek, sőt mostanában néha már kereszténynek is(!) nevező Fidesz is jócskán hozzájárult. Állításunk alátámasztására csak egyetlen, de tanulságos példát említünk. Németh Zsolt, korábbi politikai államtitkár, a határon túli magyarok ügyeivel hosszú esztendőket óta megbízott fideszes politikus a 2004. április 2-án tartott szovatai előadása során az erdélyi vendéglátók legnagyobb megdöbbenésére azt fejtegette, hogy miért is felesleges dolog a kettős állampolgárság bevezetése. S mit ad Isten, néhány hónappal később hirtelen „megjött az esze“, mert a legutóbbi népszavazás előtti hetekben már arról gyözködött bennünket, hogy mennyire üdvös lenne a kettős állampolgárság. Hát csodálkozunk azon, hogy az emberek többsége nem hallgatott a Fidesz túl későn elhangzott, igenre fölszólító szavára? Az elprolisított birka bűnére persze ennek tudatában sincs mentség, de sokakat igenis ez a Németh Zsolt-féle politikai prostitúció tántorított el az igen beikszelésétől, illetve a szavazáson való részvételtől.

De szólnunk kell itt a jelenlegi illegitim budapesti kormány által a határon túli magyarság kizárólagos reprezentatív képviselőinek tartott egyes személyekről és érdekképviseleti szervezetekről is. Azokról a posztkommunista apparatesikokról beszélek, akik például békésen tűrik azt, hogy a jelenlegi budapesti szoclib kormány rendszeresen nem hívja meg a Magyar Állandó Értekezlet (MÁÉRT) ülésire, például az erdélyi Tökés Lászlót, a kárpátaljai Kovács Miklóst vagy a délvidéki Ágoston Andrást. Markó Béla, a Romániai Magyar Demokrata Szövetség (RMDSZ) elnöke és Kasza József, a Vajdasági Magyar Szövetség (VMSZ) elnöke 2002-ben elsőként, sőt kitörő lelkesedéssel fejezte ki örömét, hogy a magyarországi választásokon győzött az MSZP-SZDSZ kettős. De Tempfli József

nagyváradi megyés püspökről sem szabad elfelejtkeznünk, aki a D-209-es ügy kirobbanása után azzal járult hozzá Medgyessy Péter legitimizálásához, hogy kétszer is fogadta őt a Kanonok sori székhelyén. Emlékeztetnünk kell azokra az RMDSZ-es és anyaországi „magyar“ politikusokra is, akik erkölcsileg olyan mélyre sülyedtek, hogy 2002. december 1-jén Budapesten koccintottak Adrian Nastaseval az Erdély elszakításának nyitányára emlékeztető román nemzeti ünnepen. (Ez éppen olyan, mintha Tel-Avivban a zsidók Adolf Hitler 1933-as hatalomátvételének évfordulóját egykori SS-tisztek társaságában pezsgős mámorban ünnepelnék valamelyik tengerparti luxusszállóban) A magyarországi kormánypártok politikusainak a kettős állampolgárság elleni gyűlölködő kirohanásai, majd ennek következménye, a szégyenletes népszavazási eredmény után mit mondanak most a választóiknak, a híveiknek ezek az ördögöl cimboráló határon túli politikusok, illetve egyházi személyiségek? Lehet-e mondani valamit ebben a szörnyű helyzetben? Vagy egyáltalán számon kérik-e vezetőiken elszakított testvéreink a nemzetgyalázó anyaországi pártokkal és politikusokkal kialakított kitéző kapcsolataikat?

Az elszakított, a nemzeti és emberi méltóságukban mélyen megalázott testvéreinknek pedig azt üzenem: ne a magyar zászló elégetésével fenyegetőzzetek Székelyudvarhelyen, vagy a Himnusz éneklésének beszüntetésével tiltakozzatok Gyergyószentmiklóson a december 5-i gyalázat miatt. A nemzetiszín lobogó meggyújtása ugyanis olyan, mintha a saját Édesanyánkat égetnének el. Egészen más módját kell választani az elégedettség kifejezésének. Utáljátok, füttyöljétek ki a jelenlegi budapesti kormány szülőföldetekre ellátogató képviselőit. Mint ahogyan tették ezt még a népszavazás előtt Sepsiszentgyörgyön a székek, majd utána a Márai-szobor avatásán Kassán a felvidéki magyarok. Ne ti szégyelljétek magatokat a hangos kitessekelés miatt, hanem azok a hitvány alakok, akik az anyaországi magyarságot ellenetek uszította. Egy perc nyugalmat, biztonságérzetet sem szabad hagyni nekik azokon a határon túli területeken, ahol magyarok is élnek. Nekik ugyanis nem jár ki a rátok oly jellemző szívélyes vendéglátás. El kell küldeni őket oda, ahová valók. A Jeruzsálembe kijárogatókat Izraelbe, míg a goj elvbarátaikat pedig Moszkvába. Na persze egyirányú menetjeggyel, nehogy visszajöjjenek Budapestre. Mi, a csonka haza másfél millióra fogyatkozott magyarjai meg majd megtesszük a magunkét ideát.

Hering József

Nagy a zsidó vallásúak adóssága a nemzettel szemben!

(A La Gyurcsány)

Gyurcsány Ferenc, a magyarországi izraelita közösség vezetőivel való találkozásakor kijelentette, hogy „Nagy a nemzet adóssága a zsidó vallásúakkal szemben”.

Ezúton kell figyelmeztetnem Medgyessy utódját, hogy vagy korai stádiumban lévő amnéziában szenved, vagy vagyonának szorgalmas gyűjtögetése nem tette lehetővé, hogy eligazodjon legújabb kori történelmünk egyes (alsó tagozatos iskolások számára is némi gondot okozható) mozzanataiban.

Tekintettel arra, hogy egy miniszterelnöktől elvárható annak az ismerete, amiről diskurzust folytat, ezért ellenszolgáltatás nélkül a rendelkezésére bocsátom azokat a tényanyagokat, amelyek alapján megkövetheti a magyar nemzetet, és helyesbítheti a magyarországi izraelita közösség vezetői előtt tett nyilatkozatát, egyben pedig szíves figyelmükbe ajánlhatja, hogy nekik is van jelentős törleszténivalójuk, a magyar nemzettel szemben!

A témakör volumenére való tekintettel, „dióhéjban” foglalom össze azokat a kérdéseket, amelyek értelmezése nem okozhat gondot sem Gyurcsánynak, sem az izraelita közösség vezetőinek.

Részleteiben:

1/ A magyar nemzetnek (és kormányának) köszönhető, hogy a második világháború során, a zsidó vallású magyar állampolgárok, valamint a németek elől ide menekült külföldiek (függetlenül vallásuktól vagy állampolgárságuktól) Németországhoz, valamint a németek által lerohant európai államokhoz viszonyítva, -messzemenően - a legnagyobb biztonságban voltak, és a legtöbben vészeltek át a náci uralom időszakát.

2/ Horthy volt az egyedüli államfő a német érdekszférához tartozó európai államok között, aki ellent mert mondani Hitlernek, és ameddig lehetősége engedte, fellépett a deportálás ellen. 1939-ben nem járult hozzá, hogy a német csapatok magyarországi útvonalat vegyenek igénybe Lengyelország megtámadásához. 1944-ben pedig az esztergomi páncélos hadosztályt rendelte fel Budapestre, és megakadályozta a zsidók elhurcolását Németországba!

Ellenpéldaként említést érdemel, hogy még a semleges Svédország kormánya is hozzájárult ahhoz, hogy német csapatok vonuljanak át a területén Norvégia lerohanására (1940-ben), ahol a Gestapo pribékei (Quisling támogatásával) olyan hajtóvadászatot indítottak a zsidók ellen, hogy azóta sem tudtak közösséget alapítani...

A fasiszta jelzővel „címkézett” Horthy és Teleki, illetve a magyar nemzet, mintegy 160 ezer lengyel menekültet, köztük kb. 20 ezer

zsidót fogadott be, ellátva őket élelemmel, ruházattal, szállással, pénzzel és útlevelemmel. Hasonló elbánásban részesültek a Csehszlovákiából és Ausztriából hozzánk menekült egyének is.

3/ A magyar nemzetnek (és vezetőinek) köszönhetik a zsidó vallású állampolgáraink, hogy „vis maior” miatt, a második világháborúba sodródott hazánk a németek oldalán állt, mert ellenkező esetben az ország megszállása nem 1944. március 19-én következik be, hanem jóval előbb. Semlegesként talán(?) egy évet „kihúzhattunk” volna, szovjet szimpatizánsként pedig néhány hetet vagy hónapot!

Az utóbbi két változat esetében, most Gyurcsány úrnak nem lett volna lehetősége - partnerek hiányában - eszmecserét folytatni nemzetünk adósságáról (gondoljunk csak a német megszállás alá került lengyel, cseh, szlovák, osztrák, horvát, francia, norvég, belga, holland, albán, görög, szovjet és más zsidó vallású állampolgárok sorsára).

4/ A zsidó vallású állampolgáraink köszönetet mondhatnak a magyar nemzetnek, mert a náci és a nyilas propaganda ellenére, rendkívül nagy számban voltak olyan magyarok, akik bujtatták, segítették és védelmezték őket, kockáztatva önmaguk és családjuk életét, egzisztenciájukat, vagyonukat és nyugalmaikat.

5/ A zsidó vallású állampolgáraink köszönetet mondhatnak a magyar nemzetnek (vezetőiknek), hogy a második világháborút követően a lehető legszigorúbban eljárta a rasszista terrorlegényekkel és vezetőikkel szemben. Helyenként még túlkapások is előfordultak, sőt a vád képviselőiben és az ítélet meghozatalában olyanok is részt vettek, akik egy elfogulatlanági vizsgálat során nagyobb buktak volna, mint Fidel Castró, folyó év októberében, amikor a soros „kibeszélő” gyűlést követően, lelépett a dobogóról.

6/ A magyar nemzet befogadó készségének, és a zsidó vallású állampolgárokkal szembeni lojalitásának köszönhető az is, hogy a németek által elhurcolt, de visszatért állampolgáraink ezt az országot tekintették hazájuknak, és a cionista vagy rasszista beütesektől mentes nagy többségüknek semmi bajuk nem volt a vallásilag vagy fajilag nem hozzájuk tartozókkal.

7/ Az elfogulatlan zsidó vallású állampolgáraink elismerik, hogy a magyar embereket nem lehet elmarasztalni azért, mert kevesebbet tettek izraelita vallású honfitársaikért, mint az egyesek szerint elvárható lett volna. A közvélemény magatartását ugyanis

nagymértékben befolyásolta, hogy a deportálásokat általában titokban végezték. A köztudatban pedig az volt, hogy munkaerő kell a németeknek, tehát fel sem merült senkiben hogy milyen szörnyű sors vár az elhurcoltakra. Talán ezzel magyarázható az is, hogy a deportáltak köréből elenyészően kevesen szöktek meg a Németországba irányított transzportokból.

A koncentrációs táborok létezéséről érkezett „kösza” híreket sokan az ellenség propagandájának tartották, hiszen még Sztalin sem emelt szót (egyetlenegyszer sem) a német lágerekben folyó népiértés ellen, az angolok és az amerikaiak is csak akkor hitték el, amikor meggyőződtek a valóságról.

Tagadhatatlan, hogy a lakosság nem lépett fel a németek és a nyilasok ellen, de ebben benne volt az a tekintélyes létszámú (több mint hatszázezer) zsidó állampolgárunk is, akik egyetlenegy német vagy nyilas hajszálát sem görbítették meg, holott példát vehettek volna a cseh, a norvég, a belga, a francia, a lengyel(!) és számos más állam zsidóságától.

8/ Köszönetet mondhatnának a magyar nemzetnek a zsidó vallású állampolgáraink azért is, hogy anyagi, erkölcsi és adminisztratív vonalon segítették sebeik begyógyítását, még mások rovására is (pl.: a deportált zsidókhoz hasonló helyzetbe került romák és magyarok rovására), már-már túlzott megértéssel kezelve „extra” kívánságaikat, elvárásait vagy egyes „hangadók” provokatív megnyilvánulásait (Landeszman, Eörsi, Konrád, Kertész, Bauer, Verebes, Paizs, stb., stb.).

Folytathatnám még a rideg tények felsorolását, de talán ennyi is elegendő ahhoz, hogy a történelemben tájékozatlan miniszterelnök ne hivatkozzon a nemzetre, illetve annak adósságára! Nem a nemzet, hanem a világ meghódítására törekvő náci Németország degenerált vezetői és a velük kollaboráló nyilaskeresztes banda felelős a zsidó vallású és roma nemzetiségű magyar állampolgárok deportálásáért.

Ezek viszont már évtizedek óta elnyerték méltó büntetésüket. A magyar nemzet ne vállalja át mások adósságát! Gyurcsány úr - közvetett formában - felelőtlenül vádolja a nemzetünket, arcul csapva azokat, akik segítettek az üldözötteket, akik maguk is megsemmisítettek a náci- és a nyilas terrort, valamint azokat, akik nem is éltek abban az időben!

Következtetés:

A történelmi adósság rendezésével azok foglalkozzanak, akik tájékozottak ezen a meglehetősen „ingoványos” területen. Gyurcsány úr bizonyíthatóan nem kompetens nyilatkozni ezekről a kérdésekről, illetve

nyilatkozhat, de csak a maga nevében, ha úgy érzi, hogy van kifizetetlen számlája.

Talán az lenne aktuálisabb és igazságosabb, ha a magyar nemzet „nagy adósságát” említene meg a külföldi magyarokkal szemben! Itt már sikerélménye is lenne, különös tekintettel azokra a nemzetet „képviselő” kormányokra (Rákosi, Kádár, Grósz, Németh, Horn, Medgyessy), akik semmit sem tettek honfitársaikért.

Gyurcsány túlszárnyalta vörös vírussal fertőzött elődeit, és saját szocialista árnyékán is túllépve, a külföldi magyarok (egyben pedig a magyar nemzet) ellen lépett fel!

Magyar miniszterelnök, a magyar nemzet érdeke, jövője és boldogulása ellen! Ennél lejjebb már nem sülyedhet magyar ember!

Javaslom, hogy az országgyűlés alapítson egy új kitüntetést Clemencau (Tigris) Rend névvel, és az első példányt adományozza Gyurcsánynak, a másodikat (posztumusz) Kádárnak, a harmadikat pedig (posztumusz) Quislingnek.

Összesen három darabot kell - jelenleg - legyártatni, mert évtizedeknek vagy évszázadoknak kell eltelni, hogy a felsoroltak „teljesítményét” bárki is megközelítse itthon vagy külföldön.

Megjegyzések:

Az ország vezetőit el lehetne marasztalni az un. „zsidótörvények” meghozatala miatt, de csak abban az esetben, ha korrekt módon elemzik és értékelik, hogy mi történt volna, ha a hibbant agyú Führert nem „fegyverezik le” - átmenetileg - (időhúzás céljából) ezekkel a törvényekkel. Kétségtelen, hogy voltak olyan államok, ahol nem léteztek ilyen emberhez nem méltó törvények, de azokban - gyakorlatilag - nem is volt kik ellen törvényt alkotni...

A varsói gettóban pl. negyvenötezer zsidó volt, amikor a németek deportálás céljából behatoltak a gettó területére, de többször is kiverték őket onnan, és több száz halottat vesztettek a németek a hetekig tartó harcok során, amelyekben a gettó körüli lakosság köréből is sokan segítettek a harcoló zsidókat.

Prof. Dr. Bokor Imre

A Magyar Nemzeti Front ingyenes ruhaosztást tartott a Kiskorona utcai központban.

Az Új Jobboldal ideológiai alapjai

7. Európa: Amerika fattya?

A Francia Új Jobboldal (Nouvelle Droite, rövidítve FND) úgy véli, hogy nem a Nyugat hanyatlásának, hanem a Föld nyugatosításának és Európa dekadenciájának vagyunk tanúi. A nyugati ideológiák krízisben vannak ugyan, de a civilizációjuk mégis világszerte terjed. Miért váltották fel a művészet világában a csúnya, a gyenge vagy teljesen beteges dolgok a szépséget, az erőt, a harmóniát? Azért, mert a dekadencia birtokba vette a művészet lényegét. A művészet világában lassan a csúnya, a gyenge vagy a teljesen beteges dolgok kerülnek előtérbe. Így a művészet semmi más nem tud kifejezni, mint a morbid elkorcsosulást vagy a rondaság torzulásait. Amerika fattyaként Európa a művészetben aláveti magát „a csúnyaságnak, mint legfőbb elvnek” és eközben megpillantja az esztétikában - mint minden szent dolog elkorcsosulásának kóros jelenségét - a csúnya győzelmét.

Ameddig egy civilizáció hű marad normáihoz, nem kell hanyatlásról beszélnünk. A hanyatlás akkor kezdődik, amikor a civilizáció elárulja saját normáit. A dekadencia kórossága abban mutatkozik meg, hogy a kortársaink a krízist már nem kihívásként élik át, hanem mint végzetet, egy status quot, amely elháríthatatlanul terheli a világ történetét.

8. A Planetáris Rendszer, mint a népek ellensége

Földünk egy lassú, csendes és láthatatlan folyamat színtere lett: a kultúrák, civilizációk, nemzetek és országok egy lagymatag szerkezetben (globalizmus) olvadnak fel, amely felszívja nemcsak a közismert jobb-baloldal ellentétét, eltünteti a politikai és ideológiai különbségeket, a földrajzi adottságok szerepét és megkövesíti a történelmet. Ez a szerkezet a Planetáris Rendszer. A közeljövő nagy összecsapása nem a kapitalizmus és szocializmus, hanem a nemzeti kulturális és etnikai erők együttese és a Nyugati Rendszer kozmopolita gépezete között lesz. Földünk így egy nagy cirkusszá alakul, ahol a Rendszer az idomító. A Rendszer nem hasonlítható egy, az egész földkerekséget felölelő impériumhoz, mert nem politikai erőből ered, hanem a fogyasztói társadalom világra kiterjedő rákosodása révén. A politikusokat felváltja a magas pénzügyi körök igazgatóinak és döntéshozóiinak világméretű technoosztálya. Az identitás struktúrák összeomlásának mértéke mindig a konzumentrend térnyerésével áll összefüggésben, ennek felgyorsításához vezet a magatartási és gondolkodási módok egységesítése.

A Planetáris Rendszer fókuszpontja az amerikai társadalom. A hódítás gazdasági ágensei elsősorban a nemzetközi intézetek, a multinacionális cégek és a nemzeti bürokráciák. Ezek fő feladata a mindenütt ugyanazon áruk és mentalitás terjesztése. A szokások és szükségletek folyamatos egységesítése közben egy új embertípus a homo dollaricus uniformis hegemoniáját alakítja ki: a gyenge karakterű univerzális kispolgárét.

A nyugatiasodó világot ellepi a szegény országok jómódú osztályaiból és a szocialista országok nomenklatúrájából verbuválódott kozmopolita polgár. (Ez alatt most már többnyire „volt szocialista” értendő, ahol a nomenklatúrát gyarapítja az újjazdagodók táboras.) A politikai pártok és a „közvélemény” - amely nem más, mint a média terméke - hallgatólagos vágya, hogy a polgárokkal minél tökéletesebben lemásoltassák az amerikai középosztályok életstílusát. Ez tudatos vagy nem tudatos rasszizmus, amely azt állítja, hogy a fejlődés nyugati gazdasági modellje magasabbrendű a hagyományos kultúrákénál.

A népek hagyományai a Rendszer szektoráivá váltak. Múltunkat ugyan ünnepeljük a múzeumokban, de többé nem éljük át. Felidézük, de nem emlékezünk. Meglátogatjuk, de nem lakunk benne. Egy valódi nép átéli a múltját és aktualizálja. A Rendszer azonban fogyasztásra szánt, fertőzésmentes, semlegesített dísz csinál belőle. A világtörténelem átalakul a fogyasztási piacok történetévé.

Ez a hamis, politikátlanított történelem kizárólag egy önfenntartó gépezettől függ. A politikátlanítás egy újfajta elidegenülést vált ki. A Rendszernek nincs szüksége már erőszakra, vagy ideológiai meggyőzésre, mivel a lakosság már magáévá tette viselkedési normáit. Európa, mint Amerika fattya, feláldozza minden ideálját a mammonnak a „piaci monoteizmus” bálványának. A politika a merkantilizmusba sülyedt. Európa közepén a politika fogalma a kereskedelem fogalmával kötött házasságot és ez a politika kihasználásához és az emberiség válságához vezet.

A Rendszer támogatói közt éppúgy megtalálható a baloldal, mint, a merkantilizmus és a pénzkultuszhoz ragaszkodó jobboldal. A Rendszer ellenfelei azok maradnak, akik elutasítják a kozmopolitizmust és a szubkultúrák New York-i modelljét.

Az FND víziója a jövőről egy olyan világ, amelyben a nagy kultúrterületek önálló gazdasági térségeket alkotnak. A XXI. század kihívásait az ilyen térségekben szövetkező önálló államok politikai akarata oldhatja meg, nem pedig a bürokratikus nemzetközi szervezetek.

Bognár László

Bugrisok, bumfordiak, bumburnyákok!

Lopakodó, arctalan, névtelen senkiházi fantomok - hozzátok szölok!

Magyarázat:

Bugris: A bugrisok azok bugrisok! Csakis! Sőt! Mi az hogy!

Bumfordi: A bumfordi, - hogy is mondjam! Idézek tőle: „Mi viszont elmegyünk szavazni, mondom, persze én is csak a magam nevében, de szintén többes számban, hogy stílusos legyek. Mind a két kérdésre „nem“-mel fogunk válaszolni, miközben a pokolba kívánjuk azokat, akik erre a szörnyűségre rákényszerítenek bennünket.“

Bumburnyák: A bumburnyákok- inkább idézek tőlük is: „az igen szavazat mindkét esetben a „múlt konzerválását“ jelentené, a kettős állampolgárság esetében a nemzetállam régi felfogását, a kórház privatizációnál pedig az államszocializmust.“ „A Szabad Demokraták Szövetsége fontosnak tartja ezt a népszavazást, ezért javasoljuk az embereknek, menjenek el és szavazzanak mindkét kérdésre nemmel“ - jelentette ki a Szélsőséges Újliberális Brancs elnöke.

A „magyarázó“ szavunk jelen értelemben: magyar nyelven érthetővé teszi számunkra az idegen kifejezéseket, gondolatokat. Magyarázó: magyarul Á-tól Z-ig! Így bizony!

Ízlőtől az „Idegen szavak és kifejezések szótára“-ból. (Ezek a szavak és kifejezések magyar ember számára tényleg idegenek, jellemünkől távol állóak.)

1. Bugris ném, biz faragatlan, goromba, durva.

2. Anarchista (e. anarhista) gör-lat 2. a rendet, fegyelmet nem tűrő, azt megbontó személy.

3. Anarchizmus (e. anarhizmus) gör-lat 2. mindenféle uralom, tekintély, a rend, a fegyelem tagadása és ezeknek megszüntetésére, felszámolására irányuló törekvés. (Kivételt csak saját rendetlenségetek képez.)

4. Kommerciális lat 2. üzleties, anyagias, kalmárszellemű. (főleg az utóbbi.)

5. Kommunista lat el. a marxizmus-leninizmus híve, a kommunizmus megvalósításáért küzdő ember. (bla-bla-bla)

6. Kommunizmus lat el. 1. a szocializmus felépítése utáni, osztály nélküli gazdasági rendszer, amelynek alapelve: „mindenki képességei szerint, mindenkinek szükségletei szerint“. (Hála Istennek, egyik rendszereteket sem sikerült felépítenetek, viszont rengeteg ember - száz év alatt úgy százmillió - esett áldozatul ordas eszméiteknek! Persze egymást is becsaptátok, elloptátok még az építő anyagokat is. Az utolsó szögig! Most is építenétek? Kőműveskédnétek? Most mit? Kinek? Lakóparkokat? A naponta 200-300 fő,

lopakodva besurranó haverjaitok részére? Mire a reptérről a belvárosba beérnek - állampolgárság, nyelvvizsga, munkahely, lakóparki lakás várja őket! Miből? Kik ezek? Így, együtt akartok nem-mel szavazni? Ti? Kik vagytok ti?)

7. Internacionalista lat el. 2. a szocialista forradalom ügyéért hazájától távol, más néppel együtt harcoló személy. (A fene sem hívott ide titeket!)

8. Internacionizmus lat el. nemzetköziiség. (Púpnak a hátunkra?)

9. Kiméra gör vall. oroszlánfejű, kecskestű, kígyó farkú, tűzokádó szörnyeteg...

10. Cinikus gör-lat.: II. 1. semmi értéket nem tisztelő, minden eszményt és bevett szokást keserű kiábrándultsággal kigúnyoló, romboló (személy, magatartás, beszéd, stb.) 2. szemérmetlen, arcátlan, elvetemült, megrogzött. (egy szavam sem lehet)

11. Kozmopolita gör-lat II. 2. él. a föld leg több részén elterjedt (növény, állat)

12. Kozmopolitizmus gör-lat 1. világpolgárság; a hazafiságot, a nemzeti érzést lejáratni igyekvő, a nemzeti kultúrát lebecsülő polgári irányzat. (csűrheszellem)

Ez az írás még a Magyar Sorsdöntő Népszavazás - 2004. december 5-e - előtt pattant ki tollamból. Ti úgy szavaztok, ahogy akartok, de már réges - rég mínusz nullák vagytok! A világ összes jóérezésű magyarja megvet titeket. Szégyen - gyalázat, amit velünk műveltek a Kárpát - medencében. Borzalom! Miféle népség vagytok ti?

Veletok már nem lehet szépen beszélni. Veleletek már beszélni sem lehet. Süketek vagytok a magyar szóra! Beszélitek ugyan a nyelvünket, de nem értitek. Nem is akarjátok megérteni. Gyűlöltek minket és cinikusak vagytok. Végtelenül cinikusak! Össze-vissza népség vagytok, és csak ily módon lehet megszólítani titeket. Nehezemre esik, bár - de kimondottan számotokra - megpróbálom rendezni hozzátok szánt néhány gondolatomat. Most akkor „Kutyaharapást szőrével“ módon, pusztán azért, hogy megértsetek, ha hozzátok szölok! „Ó, te bunkócska, te drága!“

Hiába öltözködtek a legújabb divat szerint, illetanórára, logopédushoz és fitness szalonba jártok, görnyedve cipelitek álintelligenciával teli motyókat és degesz bugyellárisotokat - már több generáció óta - , mi látjuk itt a szétszabdalt Kárpát-medencében, határon belül- és túl, hogy ti anarchista, cinikus, internacionalista, kozmopolita, kommunista Kimérák vagytok! Nálátok más a szó és más a valóság. Volna ugyan egy megoldás, de apacsok és szíu-indiánok nem élnek Magyarországon.

Sátáni vigyorral, nyálas nyájassággal beszédet-imitáltak felénk a tv-ből, bársonyszékből, hordóról. Tehettek bármit, kiül arcotokra a felebaráti szeretet, a finomlelkűség hiánya, és ezen az EU-s lobbítok sem segít, hiába tiprakodtok egymás hegyén-hátán, hiába hoztok gyűlölet-törvényt. Nektek mindenről az jut eszetekbe. Együgyűek vagytok! Nektek csak egy ügyetek van: a gyűlölet; saját gyűlöletek mások ellen. Ez a ti ügyetek!

„Oszd meg és uralkodj!“, - ez a jelszavatok! Ti nem uralkodók, hanem zsarnokok vagytok! Az uralkodó szereti nemzetét, és kegyelmes nemzetéhez. Ti nem tartoztok hozzánk. Sem a magyar nemzethez, sem a magyar hazához.

Most éppen kiszavaztatok magatokat ebből a körből! Kószáltak, bolyongtok a Kárpát-medencében az eszméitekkel, nem találjátok a helyeteket és nem értetek semmit. Hogy ne legyek alpári: „Kóvályogtok, mint golyafos a levegőben“! Néha az az érzésem, hogy eltévedtetek.

No, kezdeném nagyjából az elején: amikor eleitek, 1918 november 24-én megalakították a Kommunisták Magyarországi Pártját - nem magyar, csak magyarországi, nem mindegy -, a szervező munkához Leninéktől 200-300 ezer koronát is kapott a bajszos komcsi - gondolom kampány célokra. Nagy melóba kezdtek vörösök. Már előtte szétzillesztették a - frontokról éppen csak hazatért, magyar katonákból álló - megmaradt hadsereget. Hazánk és nemzetünk, - gazdaságunk, természeti kincseink, mindennemű javaink-értékeink - védelem nélkül maradt, kiszolgáltatva a területabl szomszédaink falánkságának és a ti pereputtyotok hemzsego sáskahadának.

Az akkori bugrisok kényre-kedvre gyilkoltak, raboltak, tobzódtak! Ez a rablógyilkos sáskahad a szövetségeseivel egyetemben aztán belevitte Magyarországot és a magyar nemzetet a „Trianon“-ként megbélyegzett nemzethalálba. Szó szerint! Bumfordiak, ez lett a magyar „holokausz“! Csakhogy érthető legyen.

Nos, az anarchista, kommunista- kozmopolita sáskahad színes palettáján szereplő: Károlyi, Kun- és Vágó Bélák, Szamuely, Cserny, Rabinovics, Garbai, Landler, Pogány, stb. (a teljes lista nálatok van) senkiháziak megtették, amit az internacionalista kőművesbrigádok elvártak tőlük. Ők valamennyien a kor Kimérái!

Miután rablógyilkos játékaiknak végeszakkadt - ugyanis fordult a történelem kereke, feltámadt az egészséges magyar szellem - soványmalac vágta fogtak. Futottak! Egy tatár közmondás jut eszembe: „Nekünk

mindegy - támadunk, vagy menekülünk - csak futhassunk!“. Futottak a kapcabetyárok az igazságszolgáltatás és számonkérés elől. Aprópó, bugrisok! A történelem ismétli önmagát. A számonkérés - kenyérosztás úgy 100 évenként megismétlődhet. Tényleg. Második közmondás: „Nekünk egyre megy - nő, vodka, vagy golyószóró - csak vegyen le a lábunkról!“. Szóval menekültek a vörös terroristák. Ki Bécsbe, ki Lenin-bácsihoz Moszkvába, szerteszét. Egy darabig kushadtak a zugolyban, majd néztek új legelők után.

1938-ban a SZU-ban Sztálinjóska kivégeztette Kunbélátokat. Ti ezt a Sztálint még mindig Budapest díszpolgáraként pátyolgatnátok? Hálából? Milyen gyomrotok van nektek? Emberek vagytok vagy robotok? „Málenkij robotok“? Bírjátok, ugye! A Sztálinjóska is ilyen se nem hal - se nem hús ember volt? Értetlen.

Egyszóval futottak, ki ide, ki oda, mások oda-vissza. Sajnos, úgy 25 év múlva nagyon sok kommersziális-vörösterroista visszajött Magyarországra. Mindenféle rangban, minősíthetetlen minőségben. Vakarózhattunk tőlük újra.

Mielőtt - kettősmércés hajlamaitokat rámvetítve - gyűlölettörvényt óbégatnátok, elmondok egy igaz történetet.

A családomról van szó. Magyarokról. 1944-45-ben több tízezer kárpátaljai magyar férfit, köztük három nagybátyámat, málenkij robotra hurcoltak elvtársaitok. Soha nem tértek haza. Meggyilkolták őket! Meggyilkolták!

Magyarország mintegy 64 vármegyéjéből - mert így kerek az igazság - összesen hány százezer magyart gyilkoltak meg az elrabolt magyar országrészeket bitorló elvtársaitok? A kommunista-internácik! Közel milliót. Ez nem rémhír. Ti nagy számológépek vagytok, tudtok kerekíteni.

Úgyhogy bugriskáim, nem gyűlöllek én titeket, pusztán a megvetés és az undor tart távol tőletek mindörökké. Rólatok már nem lehet szépet, s jót mondani. Veletek nincs megbékélés, aljasságaitokra nincs magyarázat és számotokra nincs bocsánat! Már nincs. Istennél a bocsánat. Ő dönt. Kívánom, hogy Isten adja meg számotokra a tanulságos választ.

Egyik nagy tanítómesteretek írta: „Ismerd meg az ellenséget, ha harcolni akarsz ellene!“. Igaza volt. Hát így vagyok én veletek. Sok-sok, hihetetlenül bugris irományaitokat elolvastam tájékozódásképpen. Több nyelven. Nem szórakozásból.

Nagyon jól ismerlek titeket. Nem vagyok elragadtatva tőletek. Sőt! Pechetek van velem. Törököt fogtatok. De ne örüljete, nem vagyok egyedül. Tizenöt millióan vagyunk. Magyarszívűek és magyarok, együtt a Kárpát-medencében! Isten teremtményei, Nap gyermekei. Tizenöt Milliő Magyar!

Na és kik vagytok ti? A darwini-eszme szülöttei? Ezt hirdetitek magatokról! (Persze nem bűnbak keresésképpen.) Hazafiak vagytok? Ti, Bugrisok? Bárgyú, ostoba ábrázattal mindennap elmondjátok a tv-ben a veletek szemben álló magyaroknak, hogy nem-mel szavazzanak a kettős állampolgárságra. Akkor? És most nem dogmák következnek.

Ti vagytok a balsors! Ti vagytok az ateisták, hitünk és Magyar Szent Koronánk meggyalázói. Ti vagytok a mérge az erkölcsben, a levegőben, vízben, cukorban, sóban. Ti vagytok az aflatoxin a pirospaprikában. Ti vagytok a gázáremelés, az infláció, uzsorakamat. Ti vagytok az áldemokrata, álbékefenntartó-háborúpártiak. Kutyaütő-kerékkötők vagytok.

Ti vagytok a sokoldalú egyoldalóság. A kakukkmadár. A parlagfű. A sajtó-hazugok. Kiszáradt kútban a süket visszhang. Ti vagytok a zuhanó életszínvonal. Az igazság megkerülői. Sínfelszedő, postabezáró settenkedők vagytok. Ti vagytok a fék. A suta lendület!

Ti vagytok a kábítószer reklám, a korrupció melegágya. A mindenhová beépülő. Ti vagytok a meddőség szószólói. Az oktatás, pénzügy, a magyar gazdák tönkretevői. Nemzeti vagyonunk elkótyavetyélői. Ti a valóságban nem léteztek, csak vagytok? Ti vagytok a nagy ígérlet - magatoknak!

Ti vagytok az Álhazafiak. Szülessetek bárhol a világon, beszélhetitek ugyan nyelvünket, az Isten adta gyönyörű magyar nyelvet, de ezzel a mocskos, kozmopolita, internacionalista, nemzetellenes kampányotokkal önmagatokat rekesztitek ki a nemzetből.

Gonoszok és ijesztőek vagytok! Miféle anya szült titeket? Az evolúció?!

Sandán azt gondoljátok, hogy jogotok és tisztetek eldönteni, miként és hogyan éljünk a Kárpát-medencében. Saját hazánkban?! Ezer évek óta itt élünk. Harmadik közmondás: „Ne mászkálj a magas tetőn, ne háborgasd a kéményeket!“.

Vörös kóceráj! Kozmopolitizmus hívei, fagyűlölők! Ne zavarjátok köreinket!

Szedjétek össze kőműves szerszámaikat, eszme gyűjteményeiket és tevére! Jó szorosan, egymás mögé üljete, húzzátok fel lábaitokat, fel ne sértsétek a Szent Magyar Anyaföldet! Előre a marxi-lenini csapáson!

Vezéreteik üljenek be az egymillió-pár-százezer forintos katonai kutyaóálkba, kössétek a vontatmányt a tevék után! Napernyőt, legyezőt, vizet vigyetek az útra! Útközben jók legyetek, ne agitáljátok! És egy jó tanács: hátba ne támadjátok magatokat, nem tudunk megvédeni titeket önmagatoktól, mert a magyar hadsereget is széttűlesztették.

Csinálunk magunknak új hadsereget, Honvédet és Magyar! Nélkületek!

Tréntüzérek, tevehajcsárok! Cihelődjete, fel is út, le is út! Indulás!

Búcsúzóul útravalónak egy 2 nem-es, kedvetekre való dünnögő-takarodót javasolnék:

Eörségben volt a házunk,
Jaga - diga - diga - daj.
Tamáskodtunk, gásparkodtunk,
Fodrozódik már a haj.

Hú! - lerí a „kovácsolás“
Medgy - magozás diga - daj.
Zugpálínkát nem tukmálunk,
Befellegzett, diga - daj.

Megbántottunk minden magyart,
Sőt! Mi az hogy! Ez a baj!
Eldünnögjük hát nótánkat,
Takarodunk, diga - daj.

Ui.: A kottát majd utánatok küldöm. Figyelmeztetek titeket, ne nyúljatok a Naphoz!

Beregszászi - Hegyi László
Az MNF Elnökség tagja

A Magyar Nemzeti Front
Terézvárosi szervezete tagfelvételt hirdet.
Hazánkért tenni vágyó magyarokat várunk.
Foglaljuk vissza Magyarországot!
További információ: 1392 Bp, Pf. 254
Telefon: 06 20 546 80 75
Beregszászi - Hegyi László

i-mádl-ak, hazaáruló!

Vádolom a Magyar Köztársaság elnökét, mert jogkörénél fogva alkalmatlan időpontra írta ki az ügyszavazást, a magyarság számára halmozottan sorsdöntő népszavazást.

Vádolni fogom a magyar értelmiség azon részét, aki az alábbi összefüggésben eddig nem közölt tényekről hallgat, mert hazaárulásban vállal cinkosságot.

Kérem az országhatáron túli magyarság megértését, hogy tudatlanság miatt csak másfél millió igen szavazat született a fenti népszavazás 2. kérdésében. A maradék magyarság a mai Magyarországon az évtizedes médiadiktatúra után most az alattomos agymosás áldozata, így leginkább sajnálatra méltó.

Vannak idők, amikor félre kell tenni a virágnyelvet. A népszavazás időpontját a köztársasági elnök írta ki, ennek megválasztásával megbocsáthatatlan felelősség terheli. Az Alkotmánybíróság végső döntése a népszavazásról, amely az Országgyűlésnek a népszavazást jóváhagyó határozatát és annak óvását követően született - 2004. október 26-i dátumú.

A törvények szerint a köztársasági elnöknek 90 nap állt rendelkezésére a népszavazás kiírására, aminek végső határa 2005. január 24. lett volna. A 2004. december 5-i időpont megválasztása elhamarkodott, erőltetett és előkészítetlen volt.

Bár a magyarok kettős állampolgársága égető, nemzeti sorskérdés, de ezt nem Trianon után 84 évvel és a jelen karácsony előtt három héttel kell népszavazásra bocsátani. A köztársasági elnök életrajzának ismeretében (az 1961-ben kapott strassbourgi ösztöndíjtól kezdve) kimondható, hogy sok évtizedes tevékenysége egy nemzetidegen háttérhatalom szolgálatában áll, így a fenti népszavazásról szóló döntése és annak eredménye is megfelel a háttérhatalom elvárásainak. Ő volt a rendszert nem váltó Antall-kormány tárca nélküli minisztere, e látszólag szürke eminenciás szerepből emelkedett a legfőbb közjogi méltóság székébe. Az utóbbi szerepben két dolog sántít: Mádl Ferenc nem egy méltóság, a legfőbb közjog pedig hamis, az erőszak szülte úgynevezett sztalini alkotmány továbbéltetésén alapul ma is. E gondolatok további kifejtése nélkül kell idézni ezen alkotmányból az 1. Fejezet 2. § (1)-t: A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam. Ez utóbbi három szó tételes cáfolatát adják az elmúlt 15 év történelmi eseményei, melynek célja évezredes távolságba kényszeríteni Magyarországnak a Szent Korona eszme szerinti örök szabadságát. (Megjegyzés: nem csak az országgyűlés, de maga a köztársasági elnök is kezdeményezhetett volna korábban népszavazást a kettős állampolgárság ügyében. Megkésett farizeus magatartás az, amint Mádl Ferenc az

ismert eredményt adó népszavazás után két nappal az országgyűléshez fordult ez ügyben.) Álságosak azon mondatai, melyek a 2005. év újévi beszédében a nemzet egységéről és az elmúlt év korszakalkotó eseményéről, az Európai Unióhoz való csatlakoztatásról elhangoztak, szabadító fordulatnak nevezve azt.

Bár az esemény valóban sorsdöntő, csak a balsorsdöntő megjelölés nem hangzik el nyilvánosan. E nemzetrontó szavak az antall-i pókerarc után most egy mádl-i lárvacérről szálltak világgá. Terjed a hír, hogy a legfőbb népképviselő, a „demokratikusan választott” magyar országgyűlés csaknem egésze hazaáruló. Ennek első jelét adta akkor, amikor az emlékeztető D-209-es ügyszben nem derítette ki, hogy e listán ki az első kétszáz ember. A közszolgálati média is hallgat arról, hogy Mádl Ferenc volt a D-18-as. (lásd: Lakatos Pál könyvében leírt állítás szerint) Ő a parlament által választott köztársasági elnök, és az ország nem akarja meglátni, hogy hazaáruló parlament csakis hazaárulót választ saját feje fölé. Így kerül ellentmondásba az Alkotmány III. Fejezetének 29. § (1)-val: Magyarország államfője a köztársasági elnök, aki kifejezi a nemzet egységét, és őrködik az államszervezet demokratikus működése felett. Mivel a fenti népszavazás időzítésével Mádl Ferenc a nemzet egysége ellen vétett, e tények belátása után joga és lehetősége van a lemondásra, vagy az országgyűlési képviselők együtöde indítványozhatja felelősségre vonását (az Alkotmány III. Fejezet 31/A. § (2) szerint. Ennek bekövetkeztéig minden magyar állampolgárnak élni kell azzal az alkotmányos joggal, hogy a „közérdekű adatokat megismerje, illetőleg terjessze (XII. Fejezet 61. § (1)). Ezen írás egésze a szerző beleegyezésével és nevének feltüntetésével szabadon terjeszthető.

Bizonyosságok a háttérhatalomról. Aki eddig nem tudta, vagy nem akarta hinni, hogy az országot háttérhatalom irányítja, annak álljon itt nem egy, hanem három népszavazás ördögi eredménye. A nemzetgyalázás utólagos, demokratikus jóváhagyása.

1997. nov. 16. „Egyetért-e azzal, hogy a Magyar Köztársaság a NATO-hoz csatlakozva biztosítsa az ország védeltségét?” A válasz igen volt!

2003. ápr. 12. „Egyetért-e Ön azzal, hogy a Magyar Köztársaság az Európai Unió tagjává váljon?” A válasz féloldali tájékoztatással és az unió alkotmányának hiányában is igen volt!

2004. dec. 5. „Akarja-e, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy kedvezményes honosítással – kérelmére – magyar állampolgárságot kapjon...” kezdetű, jogilag tiszta, ám a közérthetőségtől távol álló megfogalmazásban feltett kérdés, melyre csakis a

József Attila-i értelemben lett volna szabad gondolni: Adj magyarságot a magyarnak, hogy mi ne legyünk német (szovjet, amerikai...) gyarmat”.

Íme mégis megszületett a harmadik, nem a magyarság, hanem a háttérhatalom érdekeinek megfelelő választási eredmény!

A három időpontban feltett kérdés valós tartalma ez volt: 1997-ben: jóváhagyja-e Ön, hogy Magyarország a szovjet megszállási övezetből jogfolytonosan az amerikai megszállási övezetbe kerüljön át? 2003-ban: Akarja-e, hogy a Magyar Köztársaság gazdaságát az Európai Unió szabadon és törvényesen rabolja ki? 2004-ben a népszavazás tétje ez volt: országvilág előtt jelét adni annak, hogy a magyarság saját véreinek, nemzetének megtagadására is kényszeríthető. Egy nyilvános közvéleménykutatás, az alattomos agymosás próbája, „használt-e a megötlözés, a pártos honfi vér...”. Témát adni a világmédiának, csemegezni, csámcsogni rajta.

A média feladata ezután a nemzeti gyász terjesztése és nem a tényfeltárás volt. Elterelni a figyelmet a magyarság igazi sorskérdéséről, az EU alkotmányról, hogy azt a hazaáruló Országgyűlés december 20-án sebtiben ratifikálhassa, ezzel törvénybe iktathassa az öngyilkosságra készített magyarság búcsúlevelét.

A kettős állampolgárságról 2005. január végéig, az EU alkotmányról való döntésre akár két év múlva, 2006. októberéig lett volna törvényi lehetőség. Mindkettőben az ördögi sietség érvényesült, az idegen hatalomnak való talpnyalás.

E láthatatlan háttérhatalomnak tudható, de nem eukonform következtetésem: Magyarországot rombadöntését zsidók, de nem a zsidóság okozta. A téma körülírása: nem minden zsidó hazaáruló, de vannak nemzetellenes, gyökeretlen s így még hazaárulónak is erőltetetten nevezhető zsidók. Nem minden liberális dolgozik tudatosan a nemzet ellen, de vannak ilyenek. Nem minden szabadkőműves megörögzött internacionalista (eurokommunista), de tudatlanul is a proletár nemzetköziség szolgáloja.

Képzeliük el három körben a fentieket: a zsidók, liberálisok és szabadkőművesek köre egy kicsiny magban metszi egymást. Aki egymaga megfelel mindhárom jelzőnek, az – másokkal, társutasokkal együtt – biztosan a magyarság ellensége.

Magyarország megrontói a háttérhatalom azon bérencei, akik a XX. századi zsidó-liberális-szabadkőművesesség érdekérvényesítését szolgálták. E hármas csoporttal áll szemben a csaknem elnémtott magyar-hagyományos-keresztény értékrend.

3. Ez az írás azért született, hogy a tények ismerete, a magyarság hite, a több mint ezer éves történelmi megpróbáltatásaink adjanak erőt és a több mint hétszáz éves magyar irodalom kristálytiszta útmutatásai szolgáljanak megmaradásunkhoz! Az elmúlt másfél évti-

zedben már nyilvánosan kifütyülték Göncz Árpádot, Mádl Ferenc 2005-ös újraválasztásához a televízió védettsége nem adott lehetőséget a közvélemény kinyilvánítására. Az 1989-ben rendszert nem váltó ország 2005-ben újabb hazaárulót, immár egy harmadikat ültethet majd a köztársasági elnöki székbe, hacsak ...

Az ellenséget nem szeretni, hanem erejét (ha van) tisztelni kell. Az ország XX. századi története a magyarság bálványimádására való kényszerítése. (Éljen a legerősebb német..., a legdicsőbb szovjet..., a hatalmas amerikai.... Ma is állnak az aranybetűs márványoszlopok: „Örök hála és dicsőség a felszabadító szovjet hadsereg hőseinek.”)

A magyarság dicsőségtáblájára valódi hősök helyett Károlyi, Rákosi, Kádár, Antall, Horn, Orbán véget érni nem akaró sora került. Mert „mindenki szem a láncban”.

Meddig mondható még térden állva: Imádlak, te hazaáruló!

Dr. Nagy Attila

Gagyiozön

Az év elején megszűnt a Világkereskedelmi Szervezet (WTO) keretében működő textilexport-kvótarendszer, így a kínai gyártók előtt megnyíltak a nyugati piacok.

Az Európai Unió és az Egyesült Államok más protekcionista intézkedések bevezetését tervezi, hogy a ruhaágazatban ne kelljen drasztikus leépítéseket végrehajtani - adta hírül az euro.hu.

Félelemre megvan az ok, a kínai vállalatok komoly piacbővítést terveznek. Egy felmérésben megkérdezett 205 termelő cég 91 százaléka új gyár építését tervezi a jövőben. A kínai ruhagyártók nyomulása a rivális ázsiai termelőknek is rosszul jön. Utóbbiak közül a legnagyobbak felülytették az amerikai textilpiac 36 százalékát.

A magyar ruházati termelők a mezőgazdasági termelőkkel eveznek egy csónakban. Mindkét ágazatot a silány minőségű árudömping teszi tönkre.

A Magyar Nemzeti Front címe:

1036 Budapest, Kiskorona utca 3.

Telefon: (06 1) 386 4820

honlapcím: www.nemzetifront.hu

Jelentkezzen az MNF

elektronikus hírlevelére a

magyarnemzetifront@mailbox.hu címen.

Visszhang nélkül

Tavaly év végén Dunaharaszton a gazdák, hogy felhívják a figyelmet tarthatatlan helyzetükre, ingyen osztották saját termesztésű zöldségeiket. Az egyik bevásárlóközpont mellett volt a rendezvény, mert ezek a cégek a a dömpingáron kínált zöldségekkel, és a silány minőségű, egészségtelen importárukkal lehetetlen helyzetbe hozzák a mezőgazdasági termelőket. A Magyar Nemzeti Front támogatásáról biztosította a gazdákat, az elnökség és a Pest megyei tagság egy része részt is vett a kezdeményezésben.

A gazdák nem először szánták magukat erre a lépésre. Egyszer már osztottak ingyen zöldséget egy áruház parkolója mellett, igaz az a rendezvény nem volt bejelentve a rendőrségen. Volt is körülötte nagy csinnadratta, ott volt a nagy számú rendőrség, a közterület-felügyelet, és persze a média botrányra éhes képviselői. Pedig egyiküket sem hívták a tiltakozó termelők.

A megmozdulás tanulságait leszűrve, és a belügyi szervek akadékoskodását kiiktatandó a gazdák a következő megmozdulást szabályosan bejelentették a rendőrségen. Megkapták az engedélyt, aminek birtokában sebtében értesítették a sajtósokat. Jöjjenek, amiről a múltkoriban főműsor időben beszámoltak ismét bekövetkezik, adjanak hírt arról, hogy haldoklik a vidék.

Néhányan a hidegre gyanakodtak a termelők közül, amikor elkezdődött a zöldségosztás, de sehol sem voltak a buzgólkodó sajtósok. Egy óra múltán már csak a Hír Tv. munkatársaiban bíztak, hiszen ők megígérték, hogy jönnek. Valahogy ők sem akarództak megérkezni. Gyors telefonálás után kiderült a késlekedés oka. Nincs elég kamera a televízió-társaságnál, ezért nem tudósítanak a megmozdulásról.

Inkább nem írom le azokat a szép cifra mondatokat, amik ekkor kerekedtek az elkeseredett termelők szájára.

Mint sajtós munkatársat érdekelne, vajon mi volt az a világrengető esemény ahova ki kellett vonulni az operatőrök seregének. Miért nem tudtak elugrani egy Pest melletti településre pár perces tudósítást készíteni. Úgy tűnik, hogy a magyar parasztot már megint lesajnálják.

A média pedig az államrend elleni cselekedetekre kényszeríti a gazdákat. Hiszen a sajtót hidegen hagyja, ha csendben tönkremegy egy termelő, és kilátástalan helyzetbe kerül családja. Éhenhalni szépen csendesen is lehet, senkit nem zavarva. A magyar paraszt sorsa nem csillogó-villogó szenzáció. Őket nem hívják a „sztár” csináló műsorokba, legfeljebb, hogy röhögjenek rajtuk. Akkor mikor kerülhetnek a híradások élére a tiltakozó termelők? Amikor valami törvénytelen csinálnak. Bejelentés nélküli megmozdulást, útlezárást, de az igazi szenzáció egy véres verkedés lenne...

A gazdák januártól ismét megmozdulásokat terveznek. Törvényesen, tisztességesen, bíznak abban, hogy a kormány és a média végre odafigyel rájuk. Türelmük azonban fogytán, a fent nevezett „urak” ne várják meg, hogy az elkeseredett gazdák szenzációt csináljanak. Mert ahhoz bizony műsor kell, és az elcsattanó pofonokból nekik is juthat...

Dévai

A Babba Mária kutatója a MNF Klubban

Daczó Árpád (Pater Lukács) atya december 14-én klubunk vendége volt. A nyugalmazása óta a Szolnok-Doboka vármegyei Dész városának ferences kolostorában él, de az ottani templomban továbbra is lankadatlanul miséz, gyóntató és egyéb vallási tevékenységet elvégző Lukács atya leginkább azzal írta be nevét a jelenkori magyarság történetébe, hogy hosszú esztendőken keresztül kutatta, történelmi, nyelvészeti-etimológiai példákat és összefüggéseket fölvonultatva magyarázta, majd az először 2000-ben napvilágot látott Csíksomlyó titka című népszerű kötetében dokumentálta a moldvai és a gyimesi csángó magyarok között máig élő Babba Mária

tisztelet jelentőségét. Lukács atya a Csíkvármegyei Kostelegen 1973-ban kezdte el a lelkészkedést, miközben szorgalmasan gyűjtötte és tanulmányozta a Gyimesek hegyekkel koszorúzott, elzárt völgyekben fekvő falvaiban élő emberek archaikus népi imádságait, ráolvasóit és szentes énekeit. Ennek a tevékenységnek eredményét olvashatjuk a 2003-ban kiadott „Hosszú utak megszomorodának...” című kötetben.

Hering József újságíró advent második havában a MNF Klubban Daczó Árpádot a rendkívül mozgalmas, de sokszor megpróbáltatásokkal is nehezített életének egyes állomásairól faggatta. A 83 esztendő, jó kedélyű

ferences barát mesélt a sanyarú gyermekkoráról, majd elmondta, hogy a leírhatatlan nagy nyomor közepette miként szolgáltotta meg, hívta el magához Szászrégenben Assisi Szent Ferenc. Hallhattunk a második világháború utáni egyházüldözések keretében véghezvitt letartóztatásokról, az egyéni szenvedésekről, a keserű láger évekről. Daczó atya visszaemlékezett arra is, hogy miként került Csíksomlyóra, s milyen csodákban volt része élete folyamán.

Lukács atya a közönség kérdéseire válaszolva végül a Szentháromság titkáról és lényegéről fejtette ki a személyes és az egyház által is képviselt véleményét.

Bobay József

Az újság kapható:

MNF Klub, a III. kerületi Kiskorona

utca 3-as szám alatt,

Emese Álma nemzeti könyvesbolt

(Bp., X. ker. Fehér u. 1. az Örs vezér terén)

Turul Klub

(Felsőgöd, Margit u. 7.)

Erdélyért Könyvesház,

(Bp., 1034 Bécsi út 99.)

Fehérlófia könyvesbolt,

(Bp., 1084 József u. 8.)

Gyepű Nemzeti Könyvesbolt

(Bp., 1091 Kálvin tér 7.)

Gondos Könyvesbolt

(Bp., 1052 Semmelweis u. 1-3.)

Paulus könyvesház

(Bp., 1074 Dohány u. 61.)

Levente Könyvesbolt

(Vác, Széchenyi utca 7.)

Előfizethető rózsaszín csekken a

Dunakeszi, 2120 Bocskai utca 12. címre.

Éves előfizetés: 4000 Ft.

Féléves előfizetés: 2000 Ft.

Negyedéves előfizetés: 1000 Ft.

Telefon: 06-27-348-502, 06-20-579-0946

Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

IMPRESSZUM

Kiadja és a kiadásért felel: Szabó Tamás

Sokszorosításért felelős: Szabó Tamás

Főszerkesztő: Bognár László

Szerkesztésért felelős: Szabó Tamás

Szerkesztőség címe: 2120 Dunakeszi, Bocskai u. 12.

Telefon: 06 27 348-502, 06 20 579-0946

Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

FRONT szerkesztőségi fogadóórák:

Minden kedden 18 órától

az MNF Klubban

Magyar Nemzeti Front Klub

Budapest, a III. kerületi Kiskorona utca 3-as szám alatt
minden kedden 18 órától.

Január 11-én

Arvisura és időszámítás

vendégeink:

Gyüre András

a Paál Zoltán emlékbizottság alelnöke

Tamáská Péter

történész

Film vetítése: A selyemút nyomán.

Január 18-án

Közöttünk élő Turul madár

Vendégünk:

Dúcz László

Január 25-én

Sakk-Matt

Vendégünk:

Adorján András

Nemzetközi sakk nagymester, világbajnok-jelölt,
olimpiai bajnok, költő, (szak)író,

Ügynökök kíméljenek!